INFLORIRE

AL MASELOR

totodată și activitatea sportivă de performanță în care Republica Populară Romînă deține poziții fruntașe pe plan european și chiar mondial într-o serie de ramuri sportive ca handbalul, voleiul, canotajul (caiac-canoe), tirul, scrima rugbiul etc.

Această impetuoasă dezvoltare a mișcării sportive din patria noastră realizată în cei 20 de ani de viață liberă nici nu putea fi concepută altădată, în vechea Romînie burghezo- moșierească. Această dezvoltare nemaiîntîlnită este caracteristică zilelor noastre, este rodul sprijinului neprețuit acordat de partid și guvern, care urmărește ca și prin sport să se ridice un tineret de nădejde, capabil să facă față cu succes marilor sarcini ale desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră.

ELENA POPARAD
secretar al Comitetului Central
al Uniunii Tineretului Muncitor

De fiecare dată, cu prilejul marilor sărbători ale poporului nostru, tineretul se pregătește cu multă bucurie și dragoste pentru demonstrațiile sportive. Iată, în fotografia de față, un masiv grup de tinere trecînd prin fața tribunelor

Un ajutor prețios in ocrotirea sănătății

In Romînia socialistă mișcarea de cultură fizică și sport a devenit o realitate vie, cu profunde semnificații educativ-instructive. Cuprinzînd milioane de oameni, această activitate utilă și plăcută și-a adus o prețioasă contribuție la întărirea sănătății celor mulți, devenind un sector de seamă al medicinii noastre preventive.

Organizarea cercetării științifice în domeniul culturii fizice și sportului prin cabinetele metodice regionale, prin institutele noastre de profil fiziologic și pedagogic, desfășurarea mai multor sesiuni științifice consacrate problemelor complexe ale sistemului nostru de educație fizică, precum și alte acțiuni efectuate în acest scop reflectă legătura strînsă dintre mișcarea sportivă și știința din țara noastră, asigurînd controlul și eficiența tot mai mare a acestei activități în prevenirea bolilor și ridicarea stării de sănătate a poporului.

In pragul marii sărbători a poporului nostru îi felicităm cu căldură pe milioanele de practicanți ai exercițiilor fizice și sportului din țara noastră, constructori viguroși și entuziaști ai socialismului, pe sportivii noștri fruntași, demni reprezentanți ai patriei în întrecerile internaționale. Oamenii de știință romîni își vor înzeci eforturile depuse și în domeniul cercetărilor, în slujba dezvoltării continue a mișcării noastre sportive.

Acad.
GRIGORE BENETATO
Președintele Consiliului Științific al UCFS

PLOAIE BOGATĂ

FĂNUȘ NEAGU

Satul are nume de poem: Dormărunt. Cîmpia începe în pragul caselor și se termină în marginea cerului. Mirosea a pelin scuturat de vînt și a frunză de nuc. Iar președintele (înalt, osos), vorbea plimbîndu-și degetul pe zare și dezvelind fragmente din peisajul inundat de arșiță.

„Acolo a fost moșia lui Sighireanu (acum, acolo este izvor de grîne. Am pus și maghiran și maci. Seara, pămîntul amețește de mirosuri, se duc fetele, se țin de braț și cîntă și parcă se întorc mai frumoase). Spre ceardacul cu turn, vedeți, era a unui baron. Nu mai știu cum îi zice. E valea griului, pămînt mănos. Noi (și cu degetul schițează un cerc) sîntem gospodărie veche, bogată — douăsprezece milioane fond de bază. E aici un om, scrie versuri. Eu nu mă pricep, poate sînt bune și-o să le publice. Lucru adevărat este că-mi place ce-a spus el într-o scrisoare pentru un ziar. A spus așa: La Dormărunt, adulmecau boierii ca lupii, acum tot ce vezi cu ochii e al nostru, și pămîntul și rodul pămîntului... In douăzeci de ani de la eliberare, sufletul țăranului s-a schimbat și a înflorit. După muncă, omul are timp și drag să se ocupe și de lucruri la care nu visa altădată: citește, ascultă conferințe sau face sport. Iată, noi avem o asociație sportivă — Avîntul — cu 1657 de membri. Baza sportivă (teren de fotbal, volei, handbal, pistă de atletism, aparate de gimnastică) am făcut-o prin muncă patriotică. Ne-am cumpărat și materiale sportive. In întrecerile din cadrul Spartachiadei republicane, organizate în cinstea lui 23 August, am ieșit primii pe raion și doi inși din satul nostru au ajuns să fie selecționați pentru faza finală pe țară: Maria Rucăreanu la săritura în înălțime și Ion Măcărescu la 10.000 m plat. Vasile Burlacu, unul din campionii țării la ciclism e din Dormărunt, aici a participat pentru prima oară la un concurs. Duminica, în satul nostru, au loc totdeauna întreceri — fie de fotbal, fie de handbal. Dar mîndria noastră e formația de gimnastică, alcătuită din aproape două sute de persoane... Toți, absolut toți, lucrează în gospodăria colectivă. In alte vremi nu știau decît să scormonească pămîntul... Uite, unul dintre băieții cei mai buni, un fotbalist, numele n-are importanță, e dintr-o familie înglodată. Sau mai bine zis era... Sînt în casă opt frați. El e dintre cei mai mici. Taică-su, timp de cincisprezece ani a fost argat: nouă ani la un morar și alți șase la un circiumar care ținea și salon de dans și băcănie. La morar omul îngrijea de vite și de grădină și făcea drumuri la oraș după motorină și după măsele de lemn pentru roata morii. Și-n fiecare seară, către miezul nopții, se ducea cu roaba la cîrciumă să-l aducă pe stăpîn, care nu se mai putea ține pe picioare. Cînd a crăpat morarul s-a mutat la cîrciumar. Dar aici a fost și mai greu. In șase ani n-a avut o duminică liberă. Și n-a ajuns niciodată, decît acum, în anii noștri, să-și facă o casă a lui. Lemnăria toată, se laudă fotbalistul, am cumpărat-o eu, zice, cu banii cîștigați la gospodărie într-un an. Vreau să fie casa cu galerie în față, cu flori de scîndură la cosoroabe și cu obloane... Bătrînul a vrut s-o învelească cu țiglă, dar băiatul a fost de părere să întindă tablă pe ea. Dacă ai tablă poți să faci și doi cocoși de tinichea. Bate vîntul, le-ntinde aripile și zuruie. E mai frumos așa. Și este. Gospodăria colectivă, anii socialismului au clădit în țăran gustul frumosului. Al demnității și al bucuriei. Și asta cred eu că e cea mai bogată ploaie care a căzut vreodată peste cîmpie.

Vorbeam. Și peste noi, peste cîmpia Dormăruntului, peste livezile cu nuci pletoși, juca, cu sticliri ciudate, ca un abur al pămîntului, arșița verii. Zarea, jur-împrejur, avea luciu de smalț. Mirosea a pelin, a maghiran și a maci, iar în porumburi fierbea arama apropiatului septembrie.

Era acum spre seară, soarele șchiopăta ca o dropie lovită de alice și în cîmpia inversă a cerului răsărise și luna. „Uite, spuse președintele, în seara asta, băiatul meu iar o să se urce în nucul din curte ca să privească munții. Noaptea, pe lună, zice el, munții se văd departe și sînt galbeni și joacă pe ei vîntul, un vînt răcoros care ajunge la noi în cîmpie abia dimineața".

Și era lumină și liniște ca după o ploaie bogată.

DE O VÎRSTĂ CU LIBERTATEA NOASTRĂ...

Muncesc de multă vreme în mijlocul oțelarilor. Sînt martorul zilnic al faptelor de abnegație, de pasiune și adevărat eroism, cu care acești oameni neînfricați supun furia dezlănțuită a metalului incandescent, voinței lor. Port un deosebit respect acestor oameni vrednici, care în luptă cu flăcările, cu dogoarea, fac fapte de înaltă conștiință socialistă, dînd industriei noastre pîinea atît de necesară — oțelul.

Majoritatea oțelarilor sînt tineri. Sosiți din toate colțurile țării ei au crescut aici, o dată cu noua Hunedoară, cu noile ei blocuri și agregate siderurgice de mare tehnicitate. Sînt tineri dar le stăpînesc cu iscusință. Conștiința lor nouă, socialistă, s-a plămădit și cimentat în clocotul muncii de lîngă furnal sau cuptor, de lîngă caja laminorului sau masa de comandă. Biografiile lor, scrise în acești douăzeci de ani ai noștri, se aseamănă semețelor furnale, ce străjuiesc cu frunțile lor înaltul cerului hunedorean.

Am ales cîteva din ele: cele ale tinerilor oțelari ce-n curînd își vor sărbători două decenii de viață. O vîrstă minunată. Am stat de vorbă cu tinerii oțelari în aceste zile.

La cuptorul doi, l-am găsit pe șticarul Virgil Săraru. Deși are doar doi ani de oțelărie, a fost promovat șticar — omul nr. 1 — în echipa topitorului-șef. Pasiuni în afara orelor de muncă? Două: învățătura și sportul. Dovezi? A absolvit cu medii foarte bune clasa a IX-a la „seral", iar cu echipa de volei a secției s-a clasat pe locul doi în „Cupa Eliberării". „De fapt, n-ar fi trebuit să pierdem „Cupa" pe care o dețineam de mai mulți ani,

„Concursul pentru cea mai bună corespondență"

dar... am jucat trei meciuri într-o zi și am pierdut la „Turnătorie" cu 3—2, la mare luptă"...

...La cuptorul cinci, o dată cu rostirea comenzii de evacuare a șarjei, străpungerea șticului o face, cu măiestrie de vechi oțelar, un alt șticar la douăzeci de ani: tînărul Constantin Borăscu, cunoscut și ca „ridicător" în echipa de volei a secției. La sfîrșitul anului școlar, pentru mediile de 9 și 10 a fost răsplătit cu premiul I, în clasa a IX-a.

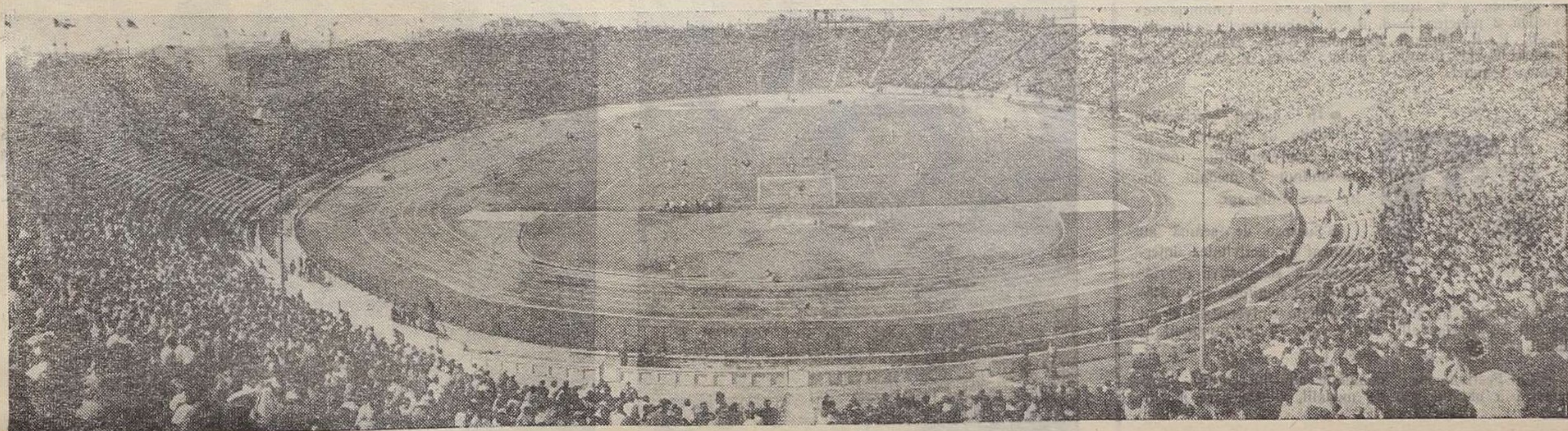
Un alt component al echipei de volei a secției este tînărul Bălănoiu Nicolae, în prezent termotehnician și absolvent al clasei a IX-a la „seral".

Alți tineri oțelari de aceeași minunată vîrstă au alte și alte pasiuni, pe care și le dezvoltă necontenit: Tiberiu Bidiu — șahist de categoria a II-a, absolvent al clasei a X-a la „seral"; Simion Tușa și Mihai Cociurcă, „extremele" echipei de fotbal a secției — prima în „Cupa Eliberării", cu 8 puncte din patru meciuri (mai are de jucat 3 meciuri) — au fost promovați controlori de calitate la elaborarea și turnarea oțelului special pentru țevi; Ioan Onciu și Gheorghe Hogman, ambii buni jucători de tenis de masă, sînt și dozatori pricepuți pe schimburile lor și elevi merituoși la „seral".

Și numărul celor de-o vîrstă cu libertatea noastră e mult mai mare. Ei sînt cu toții oameni de nădejde, adevărat „schimb de mîine" la conducerea uriașelor cuptoare care plămădesc cele mai mari șarje de oțel romînesc. Ei s-au născut în anul luminos al Eliberării. Pasiunile lor se împart între muncă, învățătură și sport.

În aceste zile, cînd gîndurile noastre se îndreaptă spre măreața sărbătoare a Eliberării, ne gîndim cu dragoste și la ei, cei de-o vîrstă cu libertatea noastră.

GH. I. NEGREA
Hunedoara

Modernul stadion „23 August" din Capitală, construit în anul 1953